

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs
Commissie Wetsvoorstellen

Aan de Vaste commissie voor Financiën van de
Tweede Kamer der Staten-Generaal
Mr. R.F. Berck
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

mr. drs. S.A.W.J. Strik
voorzitter Commissie Wetsvoorstellen

Amsterdam, 5 oktober 2012

Betreft: Commentaar van de Commissie Wetsvoorstellen van de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs op het wetsvoorstel Belastingplan 2013 en Overige fiscale maatregelen 2013

Geachte leden van de Commissie,

De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (hierna: de Orde) heeft met belangstelling kennisgenomen van het wetsvoorstel Belastingplan 2013, het wetsvoorstel Overige fiscale maatregelen 2013 en het wetsvoorstel herziening fiscale behandeling woon-werkverkeer. De Orde ziet af van commentaar op laatstgenoemde wetsvoorstel gelet op de voorgenomen intrekking van dit wetsvoorstel in het deelakkoord van 2 oktober 2012. De Orde is verheugd met deze intrekking vanwege de administratief bewerkelijke gevolgen van de oorspronkelijk voorgestelde regeling. De overige twee hiervoor genoemde wetsvoorstellen geven de Orde aanleiding tot het plaatsen van een aantal opmerkingen.

Samenvatting

1. De Orde constateert dat er nog een aantal onduidelijkheden bestaan ten aanzien van de voorgestelde wijziging van artikel 15, lid 1, Wet Vpb 1969 in verband met de inwerkingtreding van de Flex BV. De Orde dringt zeer aan op verduidelijking;
2. De Orde is van mening dat de nieuwe anbi-eisen in strijd zijn met EU-recht;
3. De Orde meent dat de verplichting tot het hebben van een website en openbaarmaking van namen van bestuurders onredelijk bezwaarlijk is voor met name kleine of op één tijdelijk project gerichte anbi's;
4. De Orde vreest dat de discretionaire bevoegdheid om een verzuimboete eerder op te leggen dan pas bij aanslag zal leiden tot willekeur en dringt aan op landelijke beleidsregels terzake;
5. De Orde heeft begrip voor de bestrijding van het kennelijke misbruik van de afdrachtvermindering onderwijs, maar vraagt zich af of de aangekondigde maatregelen niet ook goedwillende werkgevers treffen en vreest voor overkill;

De Commissie Wetsvoorstellen van de NOB toetst fiscale wetsvoorstellen op strijdigheid met het recht, effectiviteit en efficiency, terugwerkende kracht, uitvoerbaarheid, administratieve lastendruk en fiscaal vestigingsklimaat.

6. De Orde constateert dat de voorgestelde Opgaaf burgerservicenummer tot onoverkomelijke bezwaren leidt in gevallen waarin geen burgerservicenummer beschikbaar is (buitenlanders, BV's) of niet wordt afgegeven (onwillige echtgenoten). Omdat alsdan een op de wet gebaseerde faciliteit (aftrek alimentatie, eigenwoning rente) niet wordt verleend, is de Orde van mening dat dit voorstel onbehoorlijk is en roept op tot aanpassing;
7. De Orde is van oordeel dat voor de vraag of er sprake is van onderdekking bij eigenbeheerpensioen niet de fiscale waardering bepalend zou moeten zijn maar de waarde in het economisch verkeer van de pensioenverplichting. Koppeling aan laatstgenoemde waarde geeft de reële onderdekking weer;
8. De Orde vreest dat als gevolg van de voorgestelde maatregelen met betrekking tot het bodem(voor)recht de kredietverstrekking nog moeizamer en in voorkomende gevallen onmogelijk zal worden. De Orde dringt erop aan de overkill uit het voorstel weg te nemen;
9. De Orde stelt voor in de voorgestelde verruimde buitenlandse belastingplicht ter zake van bestuurdersbeloningen de tekst toe te spitsen op "leidende werkzaamheden van dagelijks bestuur" zoals verwoord in het verdrag met België teneinde te vermijden dat ook andersoortige "leidende werkzaamheden" tot belastingplicht leiden in Nederland;
10. De Orde constateert dat een aantal voorstellen – correctieberichten loonbelasting, afstempeling eigenbeheerpensioen, eigen woning en verhuurderheffing – nader zullen worden uitgewerkt bij ministeriële regeling. De Orde dringt er zeer op aan dat deze regelingen zo spoedig mogelijk worden gepubliceerd, zodat deze deel kunnen uitmaken van de beraadslaging in de Tweede Kamer.
11. De Orde is zeer verheugd over het voorstel dat de thin cap regeling in de vennootschapsbelasting wordt afgeschaft.

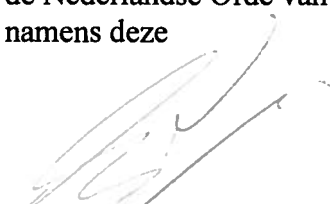
In de bijlage gaat de Orde nader in op bovengenoemde en andere punten.

Een afschrift van deze brief is heden verzonden aan de Staatssecretaris van Financiën.

Uiteraard is de orde graag bereid het bovenstaande nader toe te lichten.

Hoogachtend,

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs,
namens deze

mr. drs. S.A.W.J. Strik
Voorzitter commissie Wetsvoorstellen

Bijlage

1. Fiscale eenheid en Flex BV (artikel 15 Wet Vpb 1969 (Overige fiscale maatregelen 2013))

Als gevolg van de invoering van de Flex BV, zo begrijpt de Orde, wordt artikel 15, eerste lid, Wet Vpb 1969 aangepast om vast te leggen dat de vereiste juridische en economische eigendom van ten minste 95% van de aandelen in de dochtermaatschappij, gepaard gaat met een bezit van ten minste 95% van de statutaire stemrechten in de dochtermaatschappij.

Graag vraagt de Orde aandacht voor de herformulering van het eerste lid waarin nu ook deels de bestaande tekst van artikel 2 Besluit fiscale eenheid wordt verwoord ten aanzien van de op de soort aandelen gerichte eis dat het ten minste 95% aandelenbezit in de dochter in alle gevallen ook recht geeft op ten minste 95% van de winst en het vermogen van de dochter. Wellicht ten overvloede wil de Orde van de Staatssecretaris van Financiën (hierna: Staatssecretaris) graag bevestigd zien dat met deze samenvoeging van artikel 2 Besluit fiscale eenheid 2003 en artikel 15, eerste lid, Wet Vpb 1969, inhoudelijk geen wijziging is beoogd en dat derhalve niet alleen voor bestaande fiscale eenheden maar ook voor toekomstige fiscale eenheden het huidige regime ongewijzigd wordt voortgezet, aangevuld met de nu expliciet opgenomen stemrechtis van ten minste 95%.

Daarnaast valt het de Orde op dat in het voorgestelde eerste lid van artikel 15 Wet Vpb 1969 niet langer wordt verwezen naar de soorten aandelen uit artikel 2 Besluit fiscale eenheid 2003. Kan de Staatssecretaris bevestigen dat het ten minste 95%-gerechtigdheid vereiste tot de winst en het vermogen van de dochtermaatschappij alleen dan geldt als er verschillende soorten aandelen zijn? Zo ja, dit dan te verduidelijken in de voorgestelde wettekst.

Voorts is het onduidelijk voor de Orde of het huidige artikel 2 Besluit fiscale eenheid 2003 gehandhaafd blijft naast het voorgestelde eerste lid van artikel 15. Naar de mening van de Orde is handhaving van de tweede volzin van artikel 2 Besluit fiscale eenheid 2003 wenselijk. Artikel 2 Besluit fiscale eenheid 2003 regelt namelijk de situatie dat één bijzonder aandeel bij een derde is geplaatst en dat een symbolische nominale waarde heeft en een recht op de winst heeft van minder dan 10% van die waarde. In die situatie wordt deze (minimale) gerechtigdheid tot de winst voor de toepassing van het ten minste 95%-vereiste betreffende de winst en het vermogen van de dochtermaatschappij buiten beschouwing gelaten. Vervalt het gehele artikel 2 Besluit fiscale eenheid 2003, dan vervalt ook deze tweede volzin. De Orde verzoekt de Staatssecretaris te bevestigen dat dit niet de bedoeling is.

De Orde verzoekt tevens of de Staatssecretaris kan bevestigen dat het arrest van de Hoge Raad van 18 juni 2010 (BNB 2010/266) , waarin de Hoge Raad heeft bepaald dat “certificering uit zekerheid” geen beletsel is voor de fiscale eenheid, na de voorgestelde aanpassing van artikel 15 lid, eerste lid Wet Vpb 1969 onverkort geldt.

Tot slot, de voorgestelde aanpassing van artikel 15, vierde lid Wet Vpb 1969 betreft, naar de Orde begrijpt, slechts een verplaatsing van de delegatiebepaling binnen het raamwerk van artikel 15 Wet Vpb 1969. De Orde grijpt echter deze wijziging gaarne aan voor de constatering dat de criteria voor de kwalificatie van buitenlandse rechtsvormen zoals neergelegd in artikel 3 van het Besluit fiscale eenheid 2003, al geruime tijd niet meer

overeenkomen met de criteria die in de uitvoeringssfeer worden gehanteerd voor de kwalificatie van buitenlandse samenwerkingsverbanden, zoals meest recentelijk vastgelegd in het Besluit van 21 december 2009, nr. CCP2009/519M. De Orde vraagt zich af of stroomlijning van deze criteria niet in de rede ligt, en met name of de eis van subjectieve onderworpenheid en de eis inzake het uitdelingsbesluit van artikel 3 Besluit fiscale eenheid 2003 niet als achterhaald moeten worden gekenschetst, ook in de context van artikel 15 Wet Vpb 1969.

2. EU-rechtelijke houdbaarheid nieuwe anbi-eisen (artikel 5b AWR (Overige fiscale maatregelen 2013))

De Orde neemt met instemming kennis van de duidelijkheid die nu wordt gegeven over het behoud van de algemeen nut beogende instelling (anbi)-status van toegelaten woningcorporaties per 1 januari 2012. De Orde stelt echter de vraag of niet ook in andere gevallen van het verspreken van onderdak dan bij toegelaten instellingen sprake kan zijn van een algemeen nut beogende activiteit, bijvoorbeeld bij verhuur van vastgoed door een vastgoedstichting aan een publiek ziekenhuis of museum tegen een niet commerciële huur, bijvoorbeeld tegen kostprijs. De Hoge Raad maakt de beperking tot toegelaten instellingen op grond van de Woningwet niet.

De vraag is bovendien of de eis dat sprake is van een op de voet van artikel 70 van de Woningwet bij koninklijk besluit toegelaten instelling, in overeenstemming is met het EU-recht. Het ligt immers niet voor de hand dat een in het buitenland gevestigde woningcorporatie die overigens aan alle anbi-vereisten voldoet, bij Nederlands koninklijk besluit kan worden aangewezen. De facto betekent dit dat de anbi-status niet kan worden verkregen door niet in Nederland gevestigde woningcorporaties. Dit is naar de mening van de Orde in strijd met vaste jurisprudentie van het Hof van Justitie EU. Dit probleem speelt overigens ook bij een aantal andere bepalingen:

- de per 1 januari 2012 ingevoerde bepaling dat Nederlandse publiekrechtelijke lichamen automatisch de anbi-status krijgen, terwijl niet in Nederland gevestigde publiekrechtelijke lichamen (zoals een gemeentemuseum) alleen op verzoek deze status krijgen (artikel 5b, lid 2 AWR)
- de op 23 juni 2012 met terugwerkende kracht tot 1 januari 2012 in werking getreden eis dat het liquidatiesaldo moet worden uitgekeerd aan een anbi. Omdat een anbi is gedefinieerd als een in Nederland geregistreerde instelling en het zeer onwaarschijnlijk is dat een in het buitenland gevestigde instelling in zijn statuten de eis zal kunnen opnemen dat een liquidatiesaldo aan een in Nederland geregistreerde anbi wordt uitgekeerd, vormt ook deze eis de facto een belemmering voor niet in Nederland gevestigde anbi's.

De Orde vindt het zorgelijk dat bij het maken van nieuwe regelgeving voor anbi's het EU-rechtelijke aspect onvoldoende aandacht lijkt te krijgen. Dit geldt eveneens voor de aankondigingen van de vervanging van een notariële akte door een downloadbare voorbeeldovereenkomst en de transparantie-eisen. Hierin wordt gesproken over een verplichte inschrijving bij de (Nederlandse) Kamer van Koophandel of de registratie bij het (Nederlandse) Handelsregister (zie de brieven van 18 september 2012 aan de Tweede Kamer (kenmerk AFP2012/597) en Eerste Kamer (kenmerk AFP2012/598)).

De Commissie Wetsvoorstellen van de NOB toetst fiscale wetsvoorstellen op strijdigheid met het recht, effectiviteit en efficiency, terugwerkende kracht, uitvoerbaarheid, administratieve lastendruk en fiscaal vestigingsklimaat.

Buitenlandse goede doelen zonder zetel of vestiging in Nederland kunnen niet aan deze eis voldoen, omdat zij zich niet bij het Handelsregister kunnen inschrijven. Hiermee zou Nederland de facto periodieke giftenaftrek aan buitenlandse anbi's en het verlenen van de anbi-status aan buitenlandse goede doelen administratief onmogelijk maken.

De Orde dringt er daarom op aan om de EU-rechtelijke houdbaarheid van de voorgenomen nieuwe anbi-eisen nadrukkelijk te toetsen en de in 2012 ingevoerde eisen alsnog in overeenstemming te brengen met het EU-recht.

3. Verplichting tot het hebben van een website en openbaarmaking namen bestuurders (artikel 5b AWR (Overige fiscale maatregelen 2013))

Met ingang van 1 januari 2014 worden alle anbi's verplicht om een website te hebben. Dit geldt voor grote anbi's maar ook voor hele kleine, of op één tijdelijk project gerichte anbi's. De Orde hecht er aan dat bij de besluitvorming over deze eis en de uitwerking in de ministeriële regeling ook nadrukkelijk rekening wordt gehouden met het feit dat hele kleine anbi's niet met onnodige administratieve en financiële lasten moeten worden opgezadeld. Deze kleine anbi's zijn over het algemeen niet vertegenwoordigd in de Samenwerkende brancheorganisaties filantropie (SBF), terwijl zij getalsmatig de meerderheid van de Nederlandse anbi's vormen. Ook moet er rekening mee worden gehouden dat, als zeer specifieke eisen aan de financiële verslaggeving worden gesteld, buitenlandse goede doelen hier mogelijk niet aan kunnen voldoen wegens strijdigheid met de verslagleggingseisen van hun eigen goededoelenregister.

Kerkgenootschappen zullen, volgens de toelichting, de namen van hun bestuurders niet behoeven te publiceren op grond van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. De Orde merkt op dat problemen voor de persoonlijke levenssfeer zich ook bij andere anbi's kunnen voordoen en dat ook voor dergelijke gevallen een uitzondering op publicatieplicht van deze gegevens mogelijk moet zijn. Hiertoe zou bijvoorbeeld een verzoek om een voor bezwaar vatbare beschikking moeten kunnen worden gedaan ("publicatie-tenzij").

4. Verzuimboeten eerder opleggen (artikel 67fa AwR (Overige fiscale maatregelen 2013))

De Orde is voorstander van maatregelen die het compliant gedrag van een belastingplichtige bevorderen. Daarnaast heeft de Orde met instemming kennis genomen van de weg die het kabinet heeft ingeslagen om uitdrukkelijk niet de verzuimboeten te verhogen maar op zoek te gaan naar andere methoden om het compliant gedrag van belastingplichtigen te bevorderen. De gehanteerde methode zal tevens dusdanig flexibel moeten zijn dat elk concreet geval tot een rechtvaardige uitkomst leidt. Onder de huidige wetgeving levert één dag verzuim een boete op. Onder de voorgestelde regeling kan de belastingplichtige nog in aanmerking komen voor een matiging van de verzuimboete terwijl de aangiftetermijn al is verstreken.

Het eerder opleggen van een verzuimboete dan de aanslag zal dan ook wel met waarborgen moeten worden omkleed. In het wetsvoorstel wordt de inspecteur de vrijheid gegeven, aangezien de inspecteur de boete eerder *kan* opleggen dan de aanslag. In de praktijk zal er tevens voor gewaakt moeten worden dat een belastingplichtige niet enkel overgeleverd is aan de gratie van de inspecteur als het de matiging van boeten betreft. De Orde is derhalve van

mening dat de regels omtrent het opleggen van de verzuimboete voorafgaande aan de aanslag en de matiging van deze boeten, vastgelegd dienen te worden in beleid. Dit voorkomt dat in de praktijk rechtsonzekerheid zal ontstaan. Daarnaast wordt tevens strijdigheid met het gelijkheidsbeginsel voorkomen.

5. Correctieberichten (artikel 28a Wet LB 1964 (Overige fiscale maatregelen 2013))

De Orde verzoekt de concepttekst van de ministeriële regeling, waarin bepaald wordt in welke situaties een correctiebericht dient te worden ingediend bij de parlementaire behandeling van dit wetsvoorstel te voegen. Op die wijze kan inzicht verkregen worden en een oordeel gegeven worden of en in welke mate een administratieve lastenverzwaring voor de inhoudingsplichtige werkgever optreedt.

6. Afdrachtverminderingen (artikel V Belastingplan 2013)

De wetgever heeft voorgesteld om het toetsloon voor de afdrachtvermindering onderwijs te laten vervallen. De Orde is van mening dat dit een belangrijke bijdrage is aan de administratieve vereenvoudiging van deze regeling. Ook het voornemen om werkgevers de keuze te geven om de afdrachtvermindering per jaar of per tijdvak (in plaats van alleen per tijdvak) te kunnen claimen, is volgens de Orde een verbetering ten opzichte van de huidige situatie. De keuze om voor onderwijsactiviteiten een afdrachtvermindering loonheffingen in de wet op te nemen, alsmede voor welke vormen van onderwijs hierop een beroep kan worden gedaan, is naar het oordeel van de Orde een politieke. Dit geldt naar het oordeel van de Orde ook voor het besluit om expliciet vast te leggen dat de afdrachtvermindering alleen kan worden geclaimd indien een hele opleiding wordt gevolgd en de intentie bestaat een diploma te halen.

Op grond van de huidige regeling is het op zijn minst pleitbaar dat ook voor afgeronde onderdelen van een opleiding (deelcertificaten) toepassing van de afdrachtvermindering mogelijk is. De administratieve vereisten worden in dit verband uitgebreid met een nieuwe verklaring (artikel 13). De regeling wordt op deze wijze complexer en doet een deel van de administratieve lastenverlichting die de Orde hierboven heeft geconstateerd, weer teniet.

Het doel van de afdrachtvermindering onderwijs is volgens de Orde om werkgevers te stimuleren om te investeren in de scholing van hun personeel. De Orde vraagt zich af of de beperking tot het volgen van volledige opleidingen niet een negatief effect heeft op het bereiken van deze doelstelling. Naar het oordeel van de Orde kan bijvoorbeeld ook het behalen van deelcertificaten in onderdelen van verschillende opleidingen een sterke impuls zijn in het opleidingsniveau van een werknemer. Met de voorgestelde wijziging lijkt de werkgever voor deze werknemer geen afdrachtvermindering onderwijs meer te kunnen toepassen. Meer in zijn algemeenheid is de Orde van mening dat de afdrachtvermindering onderwijs een complexe en administratief bewerkelijke regeling is geworden en vraagt zich af of de aangekondigde maatregelen niet ook goedwillende werkgevers treffen en vreest voor overkill. De Orde vraagt de wetgever de onderhavige maatregel te nuanceren.

De Orde constateert ten aanzien van de afdrachtvermindering S&O dat de marge van 10%, zoals die thans geldt, in het Belastingplan 2013 is vervallen (de voorgestelde wijziging van art 24 WVA). De wetgever geeft aan dat hierdoor deze afdrachtvermindering doelmatiger wordt. Echter in de uitvoering wordt deze intensiever, daar enige onderrealisatie reeds moet

leiden tot het doen van mededelingen. Dit verhoogt de intensiteit van het berichtenverkeer. De Orde verzoekt dan ook om handhaving van voornoemde tolerantiegrens.

7. Opgaaf burgerservicenummer (artikel 49a AWR (Belastingplan 2013))

De Orde wijst er op dat deze nieuwe verplichting veronderstelt dat iedereen beschikt over een burgerservicenummer (hierna: BSN). Er zijn echter situaties denkbaar, waarin een persoon waaraan aftrekbare bedragen worden betaald, niet beschikt over een BSN omdat de betreffende persoon geen belastingplichtige is in de zin van de Wet inkomstenbelasting 2001, bijvoorbeeld in het buitenland woonachtige personen. De Orde verzoekt de Staatssecretaris toe te lichten op welke wijze hierin gaat worden voorzien.

Het BSN is bovendien voorbehouden aan personen die binnenlands belastingplichtig zijn. Voor buitenlandse belastingplichtigen geldt dat zij niet beschikken over een BSN maar wel over een sofi-nummer. Kan de Staatssecretaris bevestigen dat voor buitenlandse belastingplichtigen in dit kader het sofi-nummer op dezelfde wijze zal functioneren als een BSN voor een binnenlands belastingplichtige?

De Orde wijst er voorts op dat een lening waarvan de rente kwalificeert voor aftrek als eigenwoning rente, ook kan worden verstrekt door besloten vennootschappen. Dergelijke verstrekkers van leningen beschikken niet over een BSN omdat zij geen natuurlijk persoon zijn. De Orde verzoekt dat in deze situaties het fiscaal nummer van de besloten vennootschap kan worden gehanteerd.

De Orde is van mening dat van een belastingplichtige gevraagd kan worden aan de Belastingdienst de basiskennmerken van zijn schuld door te geven. Echter, belastingplichtigen worden tevens opgezadeld met de verplichting om het BSN van de leninggever te verstrekken terwijl de belastingplichtigen geen middelen hebben om dit nummer te verkrijgen. De Orde is daarom van oordeel dat dit voorstel onbehoorlijk is en roept op tot aanpassing, omdat in die situaties een op de wet gebaseerde faciliteit (aftrek alimentatie, eigenwoning rente) niet wordt verleend.

8. Eigenbeheerpensioen (artikel 19 lid 9 Wet LB 1964 (Belastingplan 2013))

De voorgestelde faciliteit zal qua uitwerking zijn vorm krijgen in lagere regelgeving. Uit de thans bekend gemaakte hoofdlijnen kan worden opgemaakt dat voor de vraag of er sprake is van onderdekking, getoetst zal worden aan de hoogte van de pensioenvoorziening bepaald op *fiscale* grondslagen. Het is een van algemene bekendheid dat bij de huidige, zeer lage marktrente er momenteel een groot verschil bestaat tussen de fiscale waardering van pensioenverplichtingen in eigen beheer en de (op de huidige marktrente gebaseerde) waarde in het economisch verkeer. Het verschil tussen deze twee waarderingsgrondslagen bedraagt niet zelden een factor 2 tot 2,5. De fiscale waardering leidt door alle beperkingen die in afdeling 3.2 Wet IB 2001 zijn opgenomen, tot een substantieel te lage voorziening ten opzichte van de reële pensioenverplichtingen. Door te koppelen aan de fiscale waardering, zal niet snel sprake zijn van onderdekking terwijl dat reëel beschouwd juist wel het geval is.

De Orde wijst erop dat binnen de Belastingdienst het Centraal Aanspreekpunt Pensioenen bij de vraag of een pensioenregeling voldoende gedekt is, steevast de waarde in het economisch verkeer als uitgangspunt neemt. Dit alles in de context van "prijsgeven" in de zin van artikel 19b, lid 1, onderdeel c Wet LB 1964 en het hierin opgenomen vereiste van niet voor verwezenlijking vatbare aanspraken. De Orde verwijst hierbij naar de recent door het Centraal Aanspreekpunt Pensioenen gepubliceerde (Vraag&Antwoord 12-008). Derhalve meent de Orde dat getoetst moet worden aan de voorziening bepaald op de grondslag van de waarde in het economisch verkeer en verzoekt derhalve de lagere regelgeving daarop aan te passen.

De Orde wijst erop dat thans nog onduidelijk is in welke mate afstempeling gaat plaatsvinden indien het percentage van 75 wordt onderschreden. De Orde verzoekt met behulp van een cijfervoorbeeld inzichtelijk te maken hoe de regeling precies uitwerkt, cijfermatig, qua loonbelastingaspecten en qua vennootschapsbelastingaspecten.

De Orde verzoekt te bevestigen dat deze voorgestelde maatregel ook van toepassing is op goudenhanddrukstamrechten die in hun eigen stamrecht BV zijn opgenomen. Voorts verzoekt de Orde een soortgelijke maatregel te treffen voor het prijsgeven van stakings- en forstamrechten als bedoeld in artikel 3.133, lid 2, onderdeel f, Wet IB 2001.

9. Invordering (artikel 22bis Invorderingswet 1990 (Belastingplan 2013))

Dit voorstel is een versterking van het fiscale bodemrecht. In alle gevallen dat gerechtigden tot bodemgoederen rechts- en/of feitelijke handelingen met betrekking tot deze goederen verrichten, zal voortaan een mededelingsplicht gelden. De Orde vreest dat als gevolg van de voorgestelde maatregelen met betrekking tot het bodem(voor)recht de kredietverstrekking nog moeizamer en in voorkomende gevallen onmogelijk zal worden. De Orde dringt erop aan de overkill uit het voorstel weg te nemen.

De Orde verzoekt om de grensbedragen die in de op het voorgestelde artikel 22bis, lid 8 IW 1990 gebaseerde ministeriële regeling zullen worden opgenomen, in de wet zelf dan wel in een algemene maatregel van bestuur vast te leggen. Dit komt de rechtszekerheid ten goede.